

szabásu berendezkedés teljesen fölemész- tette az öreg *Egedmayer* összegyűjtött kapitálisát s pár év múlva már nagyobb hitelt kellett igénybe venniök. *Páprádon* is bérelt a fiatal *Egedi* s oly megdölgötlanul, hogy csak súlyos ráfizetés terhe alatt szabadulhatott az obligóból. Nagyobb hitel szerzése céljából a Kardos Kálmán s Vörösmarthy-uteza sarkán emeletes házat építtetett. Mindenképen adta az urat, derűre-borára költött, a gazdaságot elhanyagolta, a minek pár év alatt az egyébként is rossz gazdasági viszonyok között az lett a vége, hogy nyakig merült az adósságokba. Az uzsorakamat teljesen kimerítette fizetőképességét s akkor meg nem engedhető „műveletek”-hez fogott, a miből számtalan per fejlődött. Később gondnokság alá került. Ez se menthette meg. Koldussá tette atyját, magát és családját. Semmi nélkül távozott ki a világba élni, küzdeni. Egy ideig a fővárosban tengődött s legutóbb a „Transsilvânia” biztosító társaság székesfehérvári képviselője volt. Ebben a minőségében követett el — állítólag — a büntető törvénykönyvbe ütköző oly cselekményt, a mely miatt a budapesti főkapitányság elé idézték. Látván, hogy az igazságszolgáltatás sujtó keze elől nincs menekvés; sokat hányódott, elzüllött életének egy jól irányozott golyóval vetett véget.

— **Megvont kedvezmény.** A *Mecek Egyesület* tagjainak a helybeli gyógyszerészek eddig 20% kedvezményt adtak; ezt a kedvezményt azonban az egyesülethez küldött átiratukban, 1903. január 1-től megvonták.

— **A legnagyobb hajó.** A nyugat-európai hajógyárak egymást igyekeznek túlszárnyalni az általuk épített hajók nagysága tekintetében. Eddig a világ legnagyobb hajója az „*Oceanic*” volt, melynek hossza 214 méter, utána következtek sorrendben nagyság szerint a „*Celtic*” 213.9 méter hosszal, a „*Great Eastern*” 213.5 méterrel, a „*Deutschland*” 201.3 méterrel, a „*Kaiser Wilhelm der Grosse*” 190.9 méterrel és a „*Compania*” 188.9 méter hosszal. Mind e hajó óriásokat most tulszárnyalja nagyság és hordképesség dolgában a belfasti hajógyárban épült és most felszerelés alatt álló „*Cedric*” nevű angol gőzös, melyet Liverpool és New-York között fognak járatni. Az új gőzös nem kevesebb, mint 215 méter hosszú, 21.82 méter széles, 14.95 méter magas és bruttó tonnatartalma 11 ezer tonna. A hajó személyszállításra is be van rendezve, még pedig *háromezer utas* részére, kiknek kiszolgálására 350 szolgát fognak a hajón alkalmazni. Az új gőzös egész fedélzetét kauszuk lemezzel borítják, hogy a járás zaját az alul levő fülkében és termekben ne hallják.

— **Halálra szúrt őrmester.** Az a három jeles alak, *Bontempó* László, *Weininger* Lajos és *Kovács* János, akik *Hahner* Antal őrmestert kedden reggel a Gyár-utczában megtámadták és rajta hat súlyos sebet ejtettek, mit sem akarnak tudni a tettről. Körömszakadtáig tagadnak, pedig van több tanu, akik azt állítják, igenis ők voltak, akik az őrmestert leszúrták. A rendőrség ideiglenesen 30—30 napi elzárásra ítélte őket csavargás miatt. A dutyiban talán mégis magukba térnek és vallani fognak, vagy még konokabban tagadnak.

— **Tolvaj rokon.** *Hómán* János ó-temető utca 15. szám alatti házában karácsony óta vendégül látta 19 éves unokaöcsését *Geiszt* Józsefet, ki rokonai szives vendéglátását azzal hálálta meg, hogy tegnap délután kifosztotta lakását. *Geiszt* József rövid vendégidőzése alatt kipuhította, melyik szekrényben ör-

zik *Hómánék* pénzüket s tegnap délután, mikor senki sem volt otthon a háznál, alkulescsal felnyitotta a lakás ajtaját, felfeszítette a szekrényt, a melyben a pénz volt és innen 80 korona készpénzt, ezenkívül több értékesebb ruhadarabot lopott még el. *Hómánék* még az este jelentést tettek a rendőrségnél, de a betörőt ez ideig nem sikerült még kézrekeríteni. *Geiszt* Józsefnek egy izben már akadt dolga Pécsen a rendőrséggel hasonló bűn miatt.

— **Miért sürgős?** Vasárnap éjjel egy körülbelül 10—12 éves gyerek lélekszakadva rohant az újvilág-utczai rendőr-őrszemhez:

— Rendőr bácsi! — kiáltozta — jöjjön gyorsan, a mi utcánkban borzasztó verekedés van.

— Aztán mióta tart ez a verekedés?

— Hát van már vagy egy félórája!

— És te csak most szólsz? — kérdi szemrehányóan a rendőr.

— Hát eddig az apám verte a többit, — mondja okoskodva a gyerek, de most már az apámat ütök, azért sürgős!

— **Fiatal művésztehetségre** hívjuk föl a művészetek iránt érdeklődő közönség figyelmét. *Kardos Bruno*, somogy megyei származású fiatal emberről van szó, aki minden előtanulmány nélkül fest és igen nagy számban készített pastell festményének egy sorozatát most a lukafai üvegkereskedés kirakatában kiállította, abban a reményben, hogy azokra vevő akad Pécsen. Budapestre készül a festőakadémia és a képek eladási árából akarja a szükséges anyagiakat megkeresni, hogy tanulmányait megkezdhesse. Bár még teljesen kiforratlan a tehetsége, mégis kiállított képeiből kicsillámlik a hivatottság. Kompozíciója élénk, színei elevenek, perspektívája, különösen tájképek festésénél igen jó. Szóval látjuk képein a tehetség csiráját, melyet érdemes lenne tovább fejleszteni. *Kardos Bruno* most szolgált, mint póttartalékos a pécsi 19. gyal. ezrednél Kaposvárott és szolgálata közben készítette el ő Felsőre arczképét a kaposvári tiszti kaszinó részére, melynek ünnepélyes elhelyezéséről ezelőtt két héttel beszámoltunk. Bár nem a legbiztosabb kenyér a művész kenyere, akit hivatottsága visz erre a pályára, azt nem vezérlik materialis szempontok. Idővel hálásan fog azokra visszaemlékezni, akik művészi pályájának útját egyengetni segítették.

— **Egy csuda cseléd.** Szintársulatunk legnagyobb hangu és legszebben énekelő művésznője, aki amily jeles énekesnő, oly kitűnő háziasszony is és művészetének kifejtése mellett talál még időt kis fiacskája gondos nevelésére is, abban a szerencsés helyzetben volt, hogy jó cseléddel rendelkezett, aki évek hosszú sora óta nagy ragaszkodással viseltetett urnője iránt és azt mindenhova hiven követte. Miként a művésznő maga, a cseléd is a Szepességéből származott és a — becsületes emberek szektájához tartozott. Ennek a szektának az a sajátossága, hogy nem tudja magánál tartani az idegen tulajdont. Mivel művésznőnek nincs és nem is lehet arra ideje, hogy az apró bevásárlásokról is maga gondoskodjék, a cseléd kapta meg mindig a szükséges konyhapénzt, hogy a piacon és üzletekben a szükséges bevásárlásokat eszközölje. Az ezen bevásárlásokból fönmaradt filléreket a cseléd egymás mellé rakosgatta és *ha együtt volt néhány forint*, azt mint megtakarított pénzt átadta gazdájának. Amióta a művésznő Pécsen működik, *elmaradt* a megtakarított pénznek ezen visszaadása. Ez föl se tűnt a mi primadonnáknak, akinek művésze révén olyan szép keresete van, akár mint egy miniszteri tanácsosnak, (virágvasárnapról pedig akkora, mint az

államtitkárnak) és így nem is szólt. Hol is találni olyan cselédet, aki a bevásárlásnál megtakarított filléreket visszaadja? Történt a napokban, hogy a művésznő és cselédje között fönálló régi harmoniát megzavarta valami és a nóta vége egész közönséges *fölmondás* volt. A primadonnát eserben hagyta ismert hidegvérűsége, a cseléd sirt, de mivel manapság a *kiegyezések* oly nehezen sikerülnek, a fölmondás érvényben maradt és elkövetkezett a cseléd távozása. Művésznőnk előszedte tárczájából a cselédnek még hátralévő bérét, majd a cseléd kinyitotta láda fiókját és e szavakkal:

— Még ezt át kell adnom, mert nem az enyém.

Egy *takarékpénztári könyvecskét* adott át urnőjének, melyben 300 korona volt elhelyezve a megtakarított konyhapénzből. Nem akarta azt apránként visszaadni, hanem inkább takarékbá vitte, hogy amikor a visszaadásra kerül a sor, érdemes is legyen. Ha Barnum és Baileyék megtudnák, hogy ilyen cseléd létezik, a csudaembernek bealkonyodnék, mert biz szakálla nőhet bármely asszonyszemélynek, ha arra alkalmas az arczbőre, de ilyen cselédet, mint a milyen a mi művésznőnknek volt, nem igen pipált még a vén Európa.

Színház és művészet.

— **Gyöngyi Izsó búcsuja.** A megvénhedt búcsuzó esztendő utolsó pillanataiban búcsuzott el tőlünk ma *Gyöngyi Izsó*, a vidámság, a derű, a jókedv, fiatal lelkű, igazi művésze színházunknak az idény kezdete óta kiváló vendége. Aki sok estén át, csak mosolyt, hahotát idézett elő fényes tehetségével a színpadon, a végén megszomorítja a mi halás közönségünket, mert *Gyöngyi Izsó* távozását mindenki fájlalja. A tulajdonképeni búcsu-előadás tegnap este volt, zsufolt ház előtt. Hatalmas babérkoszorút nyújtottak föl Gyöngyinek a színpadra. Amde a mai est még kedvesebben lephette meg a távozó művészt. Daczára a Szilveszter-esti mulatóságoknak, — a mi eddig még sosem történt meg színházunkban, — ma este ugyancsak szépen telt ház előtt játszott utoljára *Gyöngyi*. A közönség őszinte szeretetének és ragaszkodásának ez volt a legigazibb kifejezője. — Hogy *Gyöngyi Izsó*ban kit veszít el színházunk, azt most újból fel- említeni felesleges; eléggé beszélnek erről a telt házak és azok az igazi nagy sikerek, amelyek egyes fellépéseit kísérték. *Gyöngyi* tudása, finom izlése, kitaláló ereje, szemelessége, formát, szint kölcsönzött azoknak a daraboknak, amelyek az ő rendezésében kerültek színre. Művészi talentuma mellett mindenkor megbecsültük és kiválóan nagyra becsültük rendezői tehetségét is. Tegnap a Sabin nők elrablásában *Rettegi Fridolint*, ma az *Órnagy* ur czimszerepét játszotta. A közönség felvonásról felvonásra tüntető tapssal kísérte a távozó művész játékát és a felvonásvégeken hat-nolcszor a lámpák elé hívta őt. *Gyöngyi Izsó* egyelőre a vidék nagyobb szintársulatainál, első sorban *Aradon* fog most három-négy estén vendéjátékokat rendezni és a jövő hó elején újból visszatér hozzánk Pécsre néhány estére. A viszontlátásra!

— **Pethes Imre vendégszereplése.** *Pethes Imre*, a jeles szerelmes színész, aki, amióta a mi régi nyári színházunkban bontogatta sokat ígérő tehetségének szárnyait, nem járt körünkben, most, hogy a Vigszínházból megtette a rövid utat a Nemzeti Színházba, fölkeresi régi működésének színterét és f. hó 6-án három estére terjedő vendégszereplését *Cyrano de Bergerac* czimszerepében kezdi meg, melyet magyarul ő kreált és ezideig